

и единъ мустакатъ български войникъ.

— Моятъ баща и... — искаше да каже момъкътъ, но, още нищо не издумалъ, дѣдо Илия грабна картинката и завика. Бабата се изплаши. Гоститѣ се почудиха, какво ли му стана.

— Албертъ, Албертъ! — съ мжка изговаряше той и стискаше картинката здраво въ ржцетѣ си.

Наистина, това бѣше Албертъ Шлюгеръ — бащата на младия войникъ, който се бѣше билъ заедно съ българитѣ презъ миналата война на Балканския фронтъ.

— Та това тукъ съмъ азъ, бе момчета! — викаше дѣдо Илия съ все сила. — Това съмъ азъ. — Отиде следъ това, бръкна въ дъното на сандъка, откъдето, като поразрови, измъкна сжщата такава

картичка. Тогава чакъ момчетата разбраха всичко. На тази картичка, която бѣше по-запазена, почиста, тѣ можеха да познаятъ, че мустакатиятъ български войникъ е старецътъ, който е предъ самитѣ тѣхъ.

Войниците заплакаха отъ радостъ и приятна изненада. Войнишкитѣ имъ сърдца се отпуснаха. Плачеха и старцитѣ.

Колко хубави работи бѣше разказалъ Албертъ Шлюгеръ на сина си за този добъръ българинъ — неговъ боенъ другаръ!

А какви работи би му разказалъ сега и дѣдо Илия. Ахъ, да не бѣше този езикъ! Но нищо, сърдцата имъ пакъ си проговориха.

Дълго, до вечерята, дѣдо Илия и баба Мария се радваха на младитѣ си гости.

Славчо Ангеловъ

БЛОГОСЛОВЕНА ЖЪЛТИЦА

Норвежка приказка

Бедна вловица имала едничкъ синъ. Пратила го въ гората за дърва. Сѣбралъ синътъ сжчки, нарамилъ ги и тръгналъ да си отива. Студено било, та момчето тракало зжби.

Като вървѣло, забелязало срѣдъ пжтя бѣлъ камъкъ. Сторило му се, че камъкътъ трепери отъ студъ. То си рекло:

— Азъ вървя и ми е студено, а тоя камъкъ не се помръдва отъ мѣстото си. Сигурно примира отъ студъ. Чакай да го завия съ моята сжжсана дреха.

Момчето свалило сжчкитѣ отъ гърбъ, съблѣкло дрехата си и покрило камъка. Нарамило пакъ сжчкитѣ и си отишло вжщи.

— Кжде ти е горната дреха? — попитала го майка му.

— Завихъ съ нея единъ бѣлъ камъкъ, защото му бѣше много студено. Треперѣше отъ студъ.

— На камъка нѣма да му стане по топло отъ твоята дреха, сине. Ти си премръзналъ. Нагрѣй се на огъня, та иди да си приберешъ дрехата!

Нагрѣло се момчето и тръгнало